

Satyam, Shivam, Sundaram, # 9

De grote zaak

11 november 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Wat betekent het om in het midden te zijn?

Anand Niyama, het betekent veel dingen om in het midden te zijn. Ik zal mijn antwoord moeten beginnen vanaf Gautama Boeddha, want hij was de eerste man die de woorden “in het midden zijn”

gebruikte en natuurlijk is niemand in staat geweest om de betekenissen die hij gaf aan het woord “midden” te verbeteren.

Hij noemde zijn pad het midden pad. De eerste betekenis is dat als je de beide extremen kunt vermijden, de rechtse en de linkse – als je precies in het midden van beide uitersten kunt zijn, zul je niet in het midden zijn, je zult de hele drie-eenheid overtroffen hebben, van de uitersten en het midden. Als je de beide uitersten laat vallen, verdwijnt de middelste uit eigen beweging. Midden van wat...?

Gatama Boeddha's nadruk op het midden betrof niet het midden, het is in feite een subtiele manier je over te halen tot transformatie. Maar om je direct te zeggen te transformeren zal je misschien ongerust maken, bang. Om in het midden te zijn lijkt erg eenvoudig.

Gautama Boeddha speelde met het woord zuiver uit compassie. Zijn eigen woord voor het midden is *majjhim nikaya*, het midden pad. Elk uiterste moet het andere uiterste uitsluiten; elk uiterste moet in tegenstelling zijn aan de andere polariteit. Het negatieve is tegen het positieve, de min tegen de plus, dood tegen leven. Als je hen als uitersten neemt, schijnen ze als tegengestelden.

Maar de man die precies in het midden kan stoppen, overstijgt onmiddellijk alle uitersten en het midden tegelijk. En vanaf het hogere standpunt van het getransformeerd zijn, kun je zien dat er helemaal geen tegenstelling bestaat. De uitersten zijn geen tegengestelden, geen tegenstrijdigheden, maar enkel complementair.

Leven en dood zijn geen vijanden, ze zijn deel van een enkel proces. De dood eindigt het leven niet, hij vernieuwt haar eenvoudig. Hij geeft haar een nieuwe vorm, een nieuw lichaam, een nieuw stadium van bewustzijn. Hij is niet tegen het leven; op de juiste manier bekeken, is het een proces van verfrissing van leven, van verjonging van leven. De dag is niet tegen de nacht...

In de existentie is er geen tegenstelling in wat dan ook, alle tegenstellingen dragen bij tot het geheel.

De existentie is een organisch geheel. Ze sluit helemaal niets buiten, ze is alles omvattend.

De mens die in het midden kan stoppen komt deze enorme ervaring te weten, dat er geen tegenstellingen zijn, geen tegenstrijdigheden. De hele existentie is een, en in die eenheid verdwijnen alle tegenstrijdigheden, alle tegenstellingen, alle tegendelen in een enkel geheel. Dan sluit leven de dood in, dan sluit de dag de nacht in.

Een mens die deze organische eenheid kan ervaren wordt onbevreesd, zonder enig verdriet en angst. Voor de eerste keer realiseert hij zijn uitgestrektheid – want hij is zo onmetelijk als de hele existentie.

Een van de grote discipelen van George Gurdjieff, P.D. Ouspensky, heeft een boek geschreven. Ik moet duizenden boeken gezien hebben, en misschien kan geen andere man in de hele wereld claimen meer boeken te kennen, dan ik ken. Maar in deze hele ervaring van duizenden boeken ben ik nooit een ander boek tegengekomen dat op enigerlei wijze vergeleken kan worden met P.D. Ouspensky's Tertium Organum.

Tertium Organum betekent de derde norm van denken. Hij gaf deze naam aan dit grote en onvergelijkbaar unieke boek omdat er twee andere boeken zijn geweest in het verleden: het eerste werd geschreven door Aristoteles, en hij noemde het de eerste Organum, het eerste principe van denken; en het tweede werd geschreven door Bacon, en hij noemde het Novum Organum, een nieuwe norm van denken.

Toen schreef Ouspensky het Tertium Organum, de derde norm van denken, en hij verklaarde meteen bij het begin van het boek dat “Ofschoon ik het de derde norm van denken heb genoemd, bestond ze voor de eerste norm van denken ooit bestond.”

Dit boek bevat zo veel geheimen dat elke pagina, bijna elke paragraaf, elke zin zo vol van betekenis schijnt te zijn... Dit is het enige boek...

Ik hield ervan mijn boeken te onderstrepen, vandaar dat ik nooit geïnteresseerd ben geweest om boeken van enige bibliotheek te lezen. Ik kan niet in een boek onderstrepen wat van een bibliotheek is geleend, ik kan er niet mijn stempel op drukken. En ik haat het een boek te lezen wat door een ander is onderstreept, want deze regels die onderstreept zijn vallen op en ze belemmeren onnodig mijn eigen opvatting, mijn eigen stroom.

Dit is het enige boek wat ik begon te onderstrepen en waarvan ik na een paar bladzijden inzag dat elke regel onderstreept moet worden. Maar ik kon het boek geen onrecht aandoen. Al mijn boeken in de bibliotheek zijn onderstreept. Heel goed wetend na een paar bladzijden dat dit boek niet onderstreept kan blijven, maar dat zal niet terecht zijn... dus moest ik het hele boek onderstrepen. In dat boek zijn zo veel dingen – en een ding is betekenisvol in verband met waar ik over sprak.

P.D. Ouspensky was een van de grootste wiskundigen van zijn tijd. Hij weet perfect goed wat hij schrijft, en hij zegt dat in de wiskunde het deel nooit groter kan zijn dan het geheel. Het is duidelijk: hoe kan het deel groter zijn dan het geheel? Maar hij gaat verder door te zeggen dat wiskunde niet alles is, “Ik heb

met mijn meester, George Gurdieff, de mystieke ervaring leren kennen, en kan nu zeggen dat er een hogere wiskunde is, de mystieke wiskunde, waar het deel niet slechts gelijk kan zijn aan het geheel, maar soms gebeurt het dat het groter is dan het geheel.”

Nu begin je een vreemde wereld binnen te gaan, waar het deel niet slechts gelijk kan zijn aan het geheel, maar het soms groter kan zijn dan het geheel. Het is eenvoudig absurd zover het logica betreft – en dat uit de mond van een man die een van de grootste wiskundigen is, en hij weet het. Hij maakt het duidelijk dat “Ik vind het pijnlijk deze uitspraak te doen. Als wiskundige zou ik haar moeten veroordelen. Maar wat kan ik doen tegen de existentiële ervaring? Als het ervaring betreft, dan wiskunde of geen wiskunde, moet ik het precies stellen zoals het is.”

Op het moment dat iemand de tegengestelden overstijgt en hen als complementair gaat kennen, is hij niet alleen deel van het geheel, hij is het geheel geworden.

En laat me je de definitieve absurditeit vertellen. Een enkele keer – in een man als Gautama Boeddha, of in een man als Mahavira, of Chuang Tzu, Of Lao Tzu – gebeurt het dat het deel groter wordt dan het geheel. Absoluut onlogisch, absoluut on-wiskundig – maar toch absoluut juist.

Een Gautama Boeddha bevat niet alleen het geheel maar vanwege zijn transformatie is hij een beetje meer dan het geheel. Het geheel is niet bewust van het complementair zijn. Gautama Boeddha is bewust van haar complementair zijn, en dat is waar hij overstijgt en groter wordt dan het geheel ofschoon hij enkel een deel ervan is.

Anand Niyama, in het midden zijn is een van de grote methoden om jezelf te transformeren tot het ultieme. Om jezelf voor te bereiden om in het midden te zijn zul je alle extreme ideeën moeten laten vallen. En al je denkbeelden zijn extreem – of links of rechts, of Christelijk of Mohammedaans, of Hindoe of Boeddhist. Jij hebt gekozen, je hebt geen keuzeloos bewustzijn toegestaan, alles acceptierend zoals het is.

Al je vooroordelen zijn jouw keuzes. Ik ben tegen al jouw vooroordelen. Gewoon om je in het midden te brengen.

De Paus had gehoord dat een zekere mevrouw in Ierland tien kinderen had voortgebracht, dus stuurde hij een van zijn kardinalen om zijn zegen te verlenen. Toen deze de dame ontmoette was hij vol afschuw te horen dat ze niet katholiek was, “Wilt u zeggen,” “brulde hij, “Dat ik de hele reis heb gemaakt om een seks-gekke protestant te ontmoeten?”

Als ze katholiek was geweest, zou ze de zegeningen van de Paus gekregen hebben. Maar ongelukkigterwijs is ze een protestant... Onmiddellijk verandert de bevooroordeelde mind zijn positie van zegenen; het begint te verwensen. Hij noemt die arme vrouw “een seks-gekke protestant”!

Dit is de manier van alle vooroordeel. Een sannyasin is iemand die geen vooroordelen heeft, die geen ideologie voor zichzelf gekozen heeft, die keuzeloos bewust is van alles wat er is. In deze keuzeloosheid zul je in het midden zijn. Op het moment dat je kiest, kies je iets extreems. Op het moment dat je kiest, kies je tegen iets; anders is er geen kwestie van keus. Keuzeloos bewustzijn is een andere betekenis van in het midden zijn.

Het gebeurde dat een erg mooie jonge prins – zijn naam was Shrona voor het eerst naar Gautama Boeddha luisterde. Boeddha was op bezoek in de hoofdstad van het koninkrijk van de jonge man, maar luisterend naar Gautama Boeddha, vroeg de prins onmiddellijk om geïnitieerd te worden. Hij was beroemd als sitar speler en hij was ook bekend om zijn luxe leven, uiterst luxueus.

Er werd gezegd dat zelfs als hij naar boven ging, er in de plaats van een leuning op de trap te hebben, mooie, naakte vrouwen langs de hele trap stonden zodat hij van de ene vrouwenschouder naar een andere vrouwenschouder kon bewegen. Dat was zijn manier om naar boven te gaan. Hij sliep gewoonlijk de hele dag want de kater van de nacht ervoor was te veel, de hele nacht was een nacht van feestvieren, drinken, eten, muziek, dans. Er was geen tijd voor hem om te slapen in de nacht.

Al deze dingen waren bekend, goed bekend bij de mensen. Gautama Boeddha had nooit gearzeld initiatie te geven aan wie dan ook. Nu aarzelde hij. Hij zei, “Shrona, ik weet alles over je; ik zou willen dat je het opnieuw overweegt, denk er nog eens over na. Ik blijf nog vier maanden in deze hoofdstad tijdens het regenseizoen.”

Gedurende vier maanden, in het regenseizoen, ging Gautama Boeddha nooit op rondreis, ook zijn sannyasins niet. Acht maanden van het jaar trokken ze voortdurend rond en deelden hun ervaring van meditatie en hogere staten van bewustzijn. Maar vijftientig eeuwen geleden waren er alleen modderige wegen, en Boeddha had zijn discipelen geen enkele bezit toegestaan – niet eens een paraplu, geen schoenen, en slechts drie kledingstukken. Een was voor noodsituatie, en twee zodat je iedere dag na het bad kon wisselen, meer dan drie was niet toegestaan. In het regenseizoen als het stortregende zou het moeilijk geweest zijn om die drie kleren droog te houden, en om in de modder te wandelen in de stortregen kan misschien veel arme sannyasins ziek maken.

Om die reden had hij besloten om vier maanden in een plaats te blijven, en zij die hem wensten te zien kunnen komen. Acht maanden ging hij naar alle dorstige mensen; gedurende vier maanden kunnen ze naar hem komen.

Dus hij zei, “Er is geen haast, Shrona.”

Maar Shrona zei, “Als ik eenmaal een beslissing heb genomen, kom ik er niet meer op terug. U moet me direct nu initiëren.”

Boeddha probeerde nog hem te overtuigen dat “Het kan geen kwaad om er nog eens over te denken, want je hebt een leven geleid van uiterste luxe. Je hebt nooit op de weg gelopen, je zat altijd in een gouden rijtuig. Je bent nooit buiten je luxe paleis geweest en je mooie tuinen. Je hebt voortdurend met mooie

vrouwen geleefd, met grote musici, met dansers. Dat alles zal niet mogelijk zijn als je een sannyasin word – zelfs geen twee maaltijden per dag” – een Boeddhistische sannyasin mag slechts een maaltijd per dag hebben.

... Gautama Boeddha's inzicht is correct gebleken volgens de wetenschap na vijftwintig jaar van kritiek. Nu is de wetenschap tot dezelfde conclusie gekomen. Als je jouw voeding tot de helft kunt reduceren zullen je ziekten, aandoeningen, kwalen, ook tot de helft terug gebracht worden en jouw levensduur zal verdubbeld worden. Nu kan het wetenschappelijk gezegd worden dat Boeddha gelijk had. Het was geen ontbering. Het was werkelijk een erg gezonde maatregel.

Hij zei Shrona, “Je zult er niet toe in staat zijn. En ik wil niet graag dat iemand terug de wereld ingaat, want dat doet hem zijn zelfrespect verliezen. Vandaar dat ik zeg, ‘Denk er nog eens over...’”

Shrona zei, “Ik heb er steeds weer over nagedacht en ik wens nog steeds om onmiddellijk geïnitieerd te worden. Hoe meer u me zegt na te denken des te meer vastbesloten en koppiger ik word.”

Gautama Boeddha moest toegeven en hem initiatie geven, en precies vanaf de tweede dag was er een probleem – maar een probleem die geen sannyasin van Boeddha had verwacht. Een moeilijkheid die misschien Gautama Boeddha had verwacht begon te gebeuren.

Als alle sannyasins drie stuks kleding hadden, begon Shrona naakt te leven – van het ene extreem naar het andere extreem. Als alle sannyasins op de weg liepen, ging Shrona altijd in de kant van de weg in de doornen lopen. Als de andere sannyasins rusten in de schaduw van de bomen, ging Shrona in de hete zon staan midden op de dag.

Binnen slechts zes maanden werd een mooie jonge prins bijna oud, een skelet, zwart; je kon niet herkennen dat dit de man was die ooit een grote prins was en beroemd om zijn uitermate luxe leven. Zijn voeten bloeden, zijn hele lichaam was gekrompen, en op een nacht na zes maanden ging Boeddha naar de boom waaronder hij sliep. Het is een van de zeldzame gelegenheden dat Boeddha in de nacht om enige reden naar een sannyasin ging. Er is geen ander voorval, althans in de Boeddhistische geschriften. Dit is het enige voorval.

Hij maakte Shrona wakker en stelde hem een vreemde vraag: “Ik heb gehoord dat toen je een prins was je ook een van de grootste sitarspelers van het land was. Is dat juist?”

Shrona zei, “U kon dat op elk moment gevraagd hebben. Ik begrijp niet waarom nu midden in de nacht.”

Gautama Boeddha zei, ”Wacht gewoon even, je zult het begrijpen.”

Shrona zei, “Ja, het is waar.”

Boeddha zei, “Nu de tweede vraag is, als de snaren van de sitar te strak zijn, zal er dan enige muziek uit die snaren komen?”

Shrona zei, “Natuurlijk niet. Als ze te strak zijn zullen ze breken.”

Boeddha zei, “Als ze te los zijn, zal er dan enige muziek zijn?”

Shrona zei, “U stelt vreemde vragen midden in de nacht. Als de snaren te los zijn kunnen ze geen muziek voortbrengen. Een zekere spanning is nodig. In feite is sitar spelen eenvoudig. Het ware meesterschap is de snaren precies in het midden te houden, noch te strak noch te los.”

Boeddha zei, “Dit is het punt waarvoor ik naar je toekwam. Leven is ook een muziekinstrument: te strak en er is geen muziek, te los en er is geen muziek. De snaren van leven moeten precies in het midden zijn, noch te strak noch te los, alleen dan is er muziek. En alleen een meester weet hoe hen in het midden te houden. Omdat je een meester sitarspeler geweest bent zou ik ook willen dat je een meester van leven word. Ga alleen niet van het ene extreem naar het andere, van luxe naar ascese, van plezier naar zelfkwelling. Probeer precies in het midden te zijn.”

Gautama Boeddha is in zekere zin een van de wijste psychologen die de wereld heeft voortgebracht. In het midden zijn in elke daad van je leven – vindt altijd het midden en je hebt het pad van meditatie en het pad van bevrijding gevonden.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Als ik de poortloze poort binnenga ondergaat mijn lichaam een soort oncontroleerbare vibratie. Zittend In uw tegenwoordigheid in de Boeddhal met gesloten ogen vibreert mijn hele lichaam en tranen vloeien uit mijn ogen. Ik voel de vibratie verdiepen alsof iemand mij heeft aangeraakt. Ik raak echter verloren in de duisternis met gesloten ogen en ik ben erg bang voor wat er gebeurt. Dan probeer ik alles te stoppen door mijn ogen wijd open te houden. Osho, zou u alstublieft er over willen spreken?

Yoga Suresh, het is natuurlijk dat als iets van het onbekende begint te gebeuren je bang word. Ofschoon jullie zoekers zijn en je wenst dat het hele luchtruim zich voor je opent – je wenst dat het onbekende jouw hart raakt, je wilt dat de sterren in jouw wezen binnegaan – je bent niet bewust dat als dingen beginnen te gebeuren je bang zult zijn en zult beven.

Wel, alles wat er nu met jou gebeurt is absoluut goed. Maar de vrees is natuurlijk, en je zult je vrees moeten overwinnen. Het is perfect goed om met dichte ogen te zitten als er zoveel om je heen gebeurt en je vreemde vibraties voelt en een zachte aanraking in je hart.

Sluit je ogen niet uit angst, sluit je ogen voor intenser onderzoek. Er is niets om bang voor te zijn. Dit is onze existentie, dit is onze wereld, en er zijn veel dingen waar we niet bewust van zijn.

Als je meer ontvankelijk word, zul je bewust worden van subtiele vibraties en natuurlijk zul je gaan denken, “Ben ik aan het gek worden of zo?” Je zult dingen beginnen te voelen, die als je niet bewust en helder bent, je gek kunnen maken. Sluit je ogen met liefde voor een intenser contact met deze vibraties. Dit zijn de vibraties van een Boeddha- veld. Je bent gelukkig dat ze jou raken – maar jouw

angst kan het hele proces stoppen. Als je bang wilt zijn, wees dan enkel bang voor je angst. Uitgezonderd dit is er niets om bang voor te zijn.

Sluit je ogen. Maar als je jouw ogen sluit, komt er een andere angst – voor duisternis. Er is niets in het donker om bang voor te zijn. Het is zo stil, zo mooi, zo groots. In het licht ben je altijd omgeven door de massa --- van mensen of bomen, maar je bent altijd in drukte. Alleen in het donker ben je absoluut alleen. Dat alleen zijn creëert angst.

Maar ons hele pogen is om je te leren alleen te zijn, je te leren zonder keuze lief te hebben. Licht of donkerte, beiden moeten onderzocht worden. Licht heeft zijn eigen schoonheden, zijn eigen kleuren, zijn eigen regenbogen, zijn eigen bloemen. Het donker heeft ook zijn eigen stilten. Licht komt en gaat, het donker blijft.

Het donker is veel meer eeuwig dan licht. Het is er altijd, het heeft geen brandstof nodig, het is niet afhankelijk van wat dan ook, van enige oorzaak. Je kunt het donker niet vernietigen, je kunt licht zonder enige moeite vernietigen. Je kunt niet direct iets met het donker doen; het is er en het zal voorgoed blijven. Zoek naar haar schoonheden, zoek naar haar diepten. Uit angst, sluit je eerst je ogen. Dan grijpt een andere angst je – van het donker – dus je opent je ogen, maar dan begint de hele ervaring te verdwijnen. Kom uit deze misvatting.

Als je kunt, vertrouw me gewoon een beetje. Ik geef je de garantie dat wat er met je gebeurt goed is voor jou, voor jouw welzijn. Je gaat niet enkel de Poortloze Poort binnen, je gaat in werkelijkheid de poortloze poort binnenin jou binnen.

Sta het toe te gebeuren. Verheug je erin zodat het meer kan gebeuren. Dans. Als verwelkoming ervan, sta je hele hart toe ontvankelijk te zijn aan al deze vibraties. Je bent binnengegaan in een mysterieschool. Je moet jezelf voorbereiden op veel meer mysteriën die gaan komen, maar als je het verkeerd begrijpt zul je iets groots verliezen dat begonnen was van binnen in je te groeien.

Wees er absoluut zeker van dat wat jou overkomt aan allen zal gebeuren. Deze ervaringen gebeuren als in een reeks. Als een iemand absoluut opgaat in deze onbekende vibraties, zal hij aanstekelijk, besmettelijk worden voor anderen. Spreidt jouw vibraties uit naar anderen.

Naast iemand zittend, focus met gesloten ogen op de persoon, vooral, als je kunt, focus met gesloten ogen op de nek van de persoon Ga achter hem zitten. De nek is het meest ontvankelijke centrum... En deze vibraties zullen ook in de andere persoon gaan bewegen. Je zult merken dat hij onrustig wordt, overal om zich heen kijkend, Wat is er aan het gebeuren?

Ga elke dag achter iemand anders zitten. Jij hebt een grote en plezierige taak. Ga gewoon achter Avirbhava zitten en je zult de uitwerking ervan zien... Maar versta me niet verkeerd over wat er met jou gebeurt. Verwelkom het.

Een jonge vrouw in Canada ontving een geschenk van een vriend in Mexico. Het was een klein Chihuahua hondje, van het zogenaamde haarloze Mexicaanse ras.

Gedurende de Canadese winter begon het kleine hondje, wat aan tropische hitte gewend was, onbedwingbaar te bibberen. Hoeveel dekens ze ook over hem heen legde, het arme hondje kon niet warm worden. In wanhoop sprong het meisje op de fiets en reed naar de dorpsdrukker. Ze vroeg de drukker of hij haar iets kon geven om haar Chihuahua warm te houden en wat misschien een beetje haar erop zou laten groeien.

De drukker bloosde en zei, “Juffrouw, ik denk dat het misschien iets is waarvoor u naar uw dokter zou moeten gaan.”

Het meisje stond op het punt te vertrekken toen de man er aan toevoegde. “Maar ik kan je een ding zeggen, juffrouw, fietsen zal het alleen maar erger maken.”

Oké, Maneesha?

Ja, Osho.